

ויזרע יצחק

שנה ה'

<p>שמחת תורה "וזאת הברכה" הפטרה: "ויהי אחרי" כב' תשרי תשע"ג</p>	<p>יוצא לאור ע"י מדרשת "ויזרע יצחק" ע"ש יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל</p>	<p>זמני החג פניסה יציאה ר"ת</p>	<p>י"ב 16:40</p>	<p>ת"א 16:55</p>	<p>חיפה 16:46</p>
			<p>י"ג 17:52</p>	<p>ת"ב 17:53</p>	<p>17:52</p>
			<p>י"ד 18:32</p>	<p>ת"ג 18:29</p>	<p>18:30</p>

"שמחו נא שמחו נא, בשמחת התורה" הגנים לשמיני עזרת ושמחת תורה

"וביום השמיני עזרת תהיה לכם" (ויקרא כג' ז)

"משל למלך בשר ודם שאמר לעבדיו עשו לי סעודה גדולה, ליום האחרון אמר לאוהבו עשה לי סעודה קטנה כדי שאהנה ממך" (סוכה נה)

לא ברור מדוע מסתפק המלך ב"סעודה קטנה", לכאורה אם הכוונה ליהנות ממנו, היה ראוי דווקא להרבות בסעודה ולערוך סעודה גדולה? מבאר זאת המגיד מדובנא כדרכו במשל לאדם ששב מדרך ארוכה, ובביתו מצפים לבואו אשתו ובניו, ואף בני אשתו אשר נולדו לה מבעלה הראשון. כאשר שב לביתו, הביא לבני אשתו מתנות גדולות, ואילו לבניו הביא מתנות קטנות. תמהו כולם: כלום בני אשתך חביבים עליך יותר מבניך, שלהם הבאת מתנות גדולות, ואילו לבניך הסתפקת בתשורות קטנות? השיב האיש: רצוני שיהיו כולם שמחים בשוכי הביתה, ולכן, לבני אשתי, שאינם שמחים כל כך בעצם בואי, הבאתי מתנות גדולות כדי להרבות על ידי כך את שמחתם. ואילו לבני, ששמחתם שלימה בראותם פני אביהם, אין צורך בריבוי מתנות, ואדרבה אם תתערב שמחה זרה בשמחתם הטבעית, לקלון ולחרפה ייחשב הדבר.

"שמיני רגל בפני עצמו לענין פז"ר קש"ב" (ראש השנה ד:)

הסימן "פז"ר קש"ב". בא לציין את ששת הדברים שבהם שונה חג "שמיני עזרת" מחג ה"סוכות" והוא ראשי תיבות של פ"ס, ז'מן, ר'גל, ק'רבן, ש'יר, ב'רכה, ומכך אנו לומדים שהוא חג בפני עצמו, רבי שלום מבעלז דורש סימן זה על דרך הרמז ואומר שביום שמיני עזרת, כל התפילות שהיו "פזורות" ולא נתקבלו עדיין בשמים, ביום זה הקב"ה מקבל אותם ו"מקשיב" אליהם.

שימונת תורה בתזילת השנה

בעל ה"שפת אמת" היה אומר שלא בכדי קבעו לנו חכמים את שמחת התורה בתחילת השנה, כי שמחת התורה היא הכנה לכל השנה להיות קבוע בתורה, ולכן בתחילת השנה יש "שמחת תורה" כדי שיתבונן האדם בגדלות התורה ויבין שהם דברי א-לוקים חיים, ועל ידי התשובה והשמחה יתדבק בתורה, ודבקות זו תישאר בו למשך כל השנה. ולכן אף אנשים סוחרים שבכל השנה אין עוסקים תמיד בתורה, מכל מקום, על ידי השמחה בתחילת השנה שקובע בליבו וקשה לו לפרוש מדברי תורה, מועיל לו שלא ישכח לגמרי אף שעוסק בדברים אחרים. וזהו גם הפירוש בברכת משה רבינו את זבולון: "שמח זבולון בצאתך" (דברים לג' יח), וקשה וכי למה ישמח בחלק זה, אלא שזהו עצה לזבולון לסוחרים לעובדים למחייתם, שעל ידי השמחה קודם שיצא לסחורה, הוא יהיה נשמר בצאתו, ולכן שמחת התורה באה בתחילת השנה.

ואילו רבי מנחם מנדל מקוצק היה אומר ששמחת התורה אינה שמחה על העבר, שכן מיהו זה אשר יעז לומר שלמד את התורה, ועל כך הוא שמה ורוקד. אלא "שמחת תורה" היא קבלה לעתיד. שמח האדם מתוך תקוה ואמונה שיזכה ה' ללמוד את התורה ולקנות את קנייניה.

נר ה' נשמת אדם העלון מוקדש לעילוי נשמת כל מתי ישראל ובכללם:

דוד בן חיים ובריינדל ז"ל נלב"ע ב' אלול תשע"ב איריס בת מלכה ז"ל נלב"ע כא' אב תשע"ב תנצב"ה

מעוניין לקבל את העלון ישירות לתיבת הדוא"ל שלך? שלח מייל לכתובת: Yossef.Benhamo@gmail.com

העלון מיוסד לעילוי נשמת :

יצחק בן חמו בר אסתר ז"ל
נלב"ע יג' אדר ב' תשס"ה

יצחק בנימין בר שורין ז"ל
נלב"ע יג' אדר ב' תשל"ג
תנצב"ה

חביבה חיה בנימין בת גורג'יה ז"ל
נלב"ע יא' ניסן תשס"ז

אין לעיין בעלון בשעת התפילה

נא לשמור על קדושת הגליון

"אתה הראית לדעת" (פתיחת ההיכל בע"ת)

רבי משה מקוברין היה אומר שכל ההכנה של חודש אלול, כל התפילות של ראש השנה, כל תקיעות השופר, כל התשובה בעשרת ימי תשובה, כל התענית של יום הכיפורים, כל שמחת חג הסוכות, והמצוות של סוכה וארבעת המינים ההושענא רבא וחייבוט הערבה, כל אלו אינם אלא הקדמה לשמחת התורה.

הגיגים לפרשת "וזאת הברכה"

"וזאת הברכה אשר ברך משה איש הא-לקים את בני ישראל לפני מותו" (דברים ל"א א')

רבינו יוסף חיים בעל ה"בן איש חי" אומר שמברכתו של משה את בני ישראל בשעת פטירתו לומדים אנו את עצמת האהבה שהיתה לו לעם ישראל במשך חייו ורואים שמשה אהב אותם יותר מבניו ממש, כי דרכו של עולם, בעת מותו של אדם, אין הוא שם לב לדברים אחרים אלא כל ראשו ומחשבתו היא על בניו ואשתו, שאהבתו אליהם היא אהבה פנימית ועיקרית, ואם בכל זאת ישים לב לאדם אחר הרי ברור שהוא אוהבו כאחד מבניו. וכאן אצל משה רבינו בשעת פטירתו לא שם לב על בניו לברכם, אלא רק זכר את ישראל כל שבט בשמו, ולבניו לא פרט להם ברכה בפני עצמם, והרי זו הוכחה גמורה שהיה אוהב את ישראל יותר מבניו כי הסוף הוכיח על ההתחלה.

"תורה צוה לנו משה מורשה קהילת יעקב" (דברים ל"ד ד')

רבי משה פיינשטיין ביאר שהקביעה שהתורה היא מורשה באה לבטא את חביבותה של התורה ואת האושר שהיא נוסכת בלומדיה, ומדמה זאת לכלה אשר קונה זוג פמוטים חדשים לפני נישואיה, שניתן להעריך שדבר זה עושה אותה מאושרת, אך כמה יגדל אושרה של כלה המקבלת בירושה את פמוטיה של הסבתא האהובה. בודאי שהם יקרים לה לאין ערוך, והיא לא תמיר אותם בכל זוג פמוטים אחר שבעולם. התורה שאנו לומדים היא אותה תורה אשר משה רבנו ציווה לבני עמנו בסיני, זו היא ירושתנו.

"יורו משפטך ליעקב ותורתך לישראל" (דברים ל"ג ט')

ה"תוספת ברכה" משייך פסוק זה לפסוק הקודם שאמר: "האומר לאביו ולאמו לא ראיתיו ואת אחיו לא הכיר", והקשר ביניהם יובן על פי הכתוב בדיני דיינים "לא תכירו פנים במשפט" (דברים א' יז), שהתנאי להיות דין טוב הוא לדעת לא להכיר פנים, ועל בני לוי נאמר בפסוק הקודם "ואת אחיו לא הכיר", כלומר, במקום מצוה נהג כמו שלא ראה את אביו ואת אמו ולא הכיר את אחיו, ועל כן אפשר לסמוך עליו, על שבט לוי, שלא יכיר פנים במשפט, ולכן ראוי לשבט לוי להורות את "משפטך ליעקב".

"וליוסף אמר מברכת ה' ארצו" (דברים ל"ג יג')

מבאר ה"אור החיים" הקדוש שברכת הארץ לה זכה יוסף היא "מדה כנגד מדה" על כך שיוסף זן ופרנס את בני ישראל במצרים, עד שאמרו חז"ל על הפסוק: "בני יעקב ויוסף סלה" (תהלים ע"ד טז) "לפי שפרנסם נקראו על שמו" (סנהדרין ט:). כלומר שבזכות זה שיוסף פרנס את אחיו במצרים מעלה עליו הכתוב כאילו ילד אותם, על כן בורך יוסף ברוב טובת הארץ.

"לעיני כל ישראל" (דברים ל"ד יב')

ה"כלי יקר" מביא הסבר מעניין לכך שהתורה מתחילה באות ב"ת, בראשית, ומסיימת באות למ"ד, ישראל, ומבוסס על העובדה שהאותיות של שם השם, יו"ד וי"ו ה"א, כאשר כל אחת מהן נסמכת אל האות ב"ת או אל האות למ"ד נוצרת מילה בעלת משמעות, ב"י ב"ו ב"ה, ל"י ל"ו ל"ה, דבר אשר אינו מתקיים בשאר אותיות ה"אלפא ביתא", ודבר זה בא לרמוז לנו וללמדנו שכל היקום תלוי בקב"ה והכל שלו. כי מצירוף אותיות השם לאות ב"ת, יוצא שכביכול שהקב"ה אומר: הכל תלוי בי, והברואים אומרים: שהכל תלוי ב"ו יתברך, והצירופים ב"ו ב"ה מרמזים על "דבר ונוקבא" שהזכירו חכמי האמת המקובלים. ומצירוף אותיות השם לאות למ"ד, יוצא שכביכול הקב"ה אומר: ל"י תבל ומלואה, ונבראיו אומרים: "ל"ו תבל ומלואה, וכן ל"ו ל"ה הכל ענין אחד. וידיעה זו שהכל תלוי בו היא יסוד מיוחדות התורה ולכן רמז זה פותח וסוגר את התורה משום כך פתחה התורה בב"ת ומסיימת בלמ"ד להורות כי הקב"ה הוא הפותח והסוגר והכל תלוי בו בשמו יתברך כאמור.

לרפואת כל חולי ישראל ובכללם:

הרה"ג משה חזקיהו שליט"א בן שרה, אליהו בן אסתר, אריה בן מינה, ישראל בן טובה, עינבר בת אביבה

הארות והערות ניתן להפנות לטלפון: 052-3268315 או בדוא"ל: Yossef.Benhamo@gmail.com

גמ"ח "יד יצחק": מבחר תפילין רש"י (ספרדי, אשכנזי, איטר) להשאלה בטלפון: 052-3268315

גמ"ח "בית יצחק": ספרים ל"חנוכת בית" ו"ברית יצחק" (כולל מנחה וערבית) להשאלה בטלפון: 052-3268315

חברת הבקשות "מאיר השחר" בני ברק ומדרשת "ויזרע יצחק"

לימוד פיוטים ובקשות נוסח מרוקו בהדרכת ע"ה יוסף בן חמו טלפון לפרטים: 052-3268315